

Постановени през 2020 г. решения на Върховния касационен съд по дела, свързани с корупционни престъпления

През 2020 г. са постановени 33 решения от съдебни състави на Върховния касационен съд (ВКС) по наблюдавания тип дела. С 19 от решенията са потвърдени актовете на въззивната инстанция, с 8 от тях актовете на въззивния съд са отменени и делата са върнати за ново разглеждане, с 4 от решенията актовете на въззивната инстанция са изменени, а с 2 от тях е възобновено наказателно производство.

1. н. д. № 805/2019 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 219, ал. 3 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Ю. П. В. срещу Решение № 80/17.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 410/2018 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда от 12.02.2018 г. по н.о.х.д. № 257/2017 г. на Окръжен съд – Шумен Ю. П. В. е признат за виновен, поради което и на основание чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, отложено за срок от 3 години, както и „лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за срок от 2 години. Със същата присъда Ю. В. е признат за невиновен за това в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие – „ръководител звено ХТР (хидротехнически район) Шумен“ в „Напоителни системи“ ЕАД, клон „Черно море“, да е нарушил и допуснал да се извърши нарушение на правилата, установени със специален закон, за запазване на рибата и другите водни организми и за правилното развитие на риборазвъждането в страната, поради което и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 239, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. С тази присъда е признат за невиновен и за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 06.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – ръководител на предприятие, е използвал служебното си положение, за да набави за друго противозаконна облага – парична сума в размер на 29 560 лв., като на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 283 от НК вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С присъда от 08.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. на Апелативен съд – Варна подсъдимият е признат за невиновен в това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице не е положил достатъчно грижи за ръководенето, управлението, стопанисването, запазването на повереното му имущество и за възложената му работа и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по обвинението по чл. 219, ал. 3 вр. чл. 219, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, а в останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

По протест на прокурор е образувано к.н.д. № 857/2018 г. на ВКС, като с решение от 06.11.2018 г. на ВКС присъдата на Апелативен съд – Варна по в.н.о.х.д. № 104/2018 г. е отменена и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С решение от 17.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 410/2018 г. на Апелативен съд – Варна е изменена присъдата от 12.02.2018 г. по н.о.х.д. № 257/2017 г. на първоинстанционния съд, като спрямо Ю. П. В. е приложен чл. 219, ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26 от НК – за това, че в периода от началото на месец август 2013 г. до 13.09.2013 г. в землищата на с. Стоян Михайловски и с. Памукчии, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице не положил достатъчно грижи за възложената му работа, с което причинил значителни вреди на „Напоителни системи“ ЕАД в размер на 49 003 лева.

Със същото решение е отменено наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от право да заема ръководна държавна или обществена длъжност“ за срок от 2 години, като присъдата по н.о.х.д. № 257/2017 г. на Окръжен съд – Шумен е потвърдена в останалата част.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като въз основа на това се

прави искане за отмяна на въззивното решение в частта, с която е изменена първоинстанционната присъда в осъдителната ѝ част, и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд.

С Решение № 224/15.01.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 80/17.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 410/2018 г. на Варненския апелативен съд.

Наложени наказания:

- Ю. П. В. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от 3 години.

2. н. д. № 1229/2019 г., П н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 220 от НК

Производството е образувано по повод на постъпил протест срещу решението от 28.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 256/2019 г. на Софийския апелативен съд, с което е потвърдена присъда от 16.11.2018 г. по н.о.х.д. № 4/2018 г. на Окръжен съд – Монтана.

Подсъдимият Е. Е. Ц. е признат за невиновен в това, че при условията на продължавано престъпление на 06.12.2010 г. и на 08.12.2010 г. в качеството си на длъжностно лице – кмет на община Белоградчик, съзнателно сключил неизгодни сделки – с „ВИКОМ“ ООД и с „ЕКО БИЛД ТВ“ ООД, за доставка на тротоарни плочи, от което са произлезли значителни вреди за общината в размер общо на 6300 лв. Оправдан е изцяло по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 220, ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С Решение № 5/21.04.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 409/28.10.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 256/2019 г. на Софийския апелативен съд.

3. н. д. № 732/2019 г., П н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е срещу Н. Ц. Т. – длъжностно лице – директор на Областна дирекция „Земеделие“ – Видин, образувано е по касационна жалба на подсъдимия и защитника му, касационна жалба на гражданския ищец Министерство на земеделието и храните и по касационен протест срещу въззивното решение от 09.05.2019 г. по в.н.о.х.д. № 33/2019 г. на Софийския апелативен съд (САС). С него е изменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 22/2017 г. на Окръжен съд – Монтана, с която подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което наруши или не изпълни служебните си задължения, или превиши властта си или правата си с цел да набави за себе си облага, като деянието е свързано с продажба и от него са настъпили значителни вредни последици). С присъдата на подсъдимия му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“, като за същия срок от 4 години е лишен от право да заема длъжност в държавна или общинска администрация. Предявеният от министъра на земеделието и храните граждански иск в размер на 2 126 548 лв. е отхвърлен изцяло като неоснователен.

С въззивното решение спрямо подсъдимия Н. Ц. Т. престъплението за длъжностно присвояване е преквалифицирано в такова по чл. 283а, пр. 2, т. 1 вр. чл. 282, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е оправдан за настъпването на значителни вредни последици. Въззивният съд намалява наложеното наказание на 3 години „лишаване от свобода“ и на основание чл. 66, ал. 1 от НК го отлага за срок от 4 години. Съдът отменя гражданската част на присъдата и оставя без разглеждане предявения граждански иск за целия размер. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наказанието, като се прави искане да се отмени решението на САС, а делото бъде върнато за ново разглеждане, да се отмени решението и подсъдимият бъде оправдан или да бъдат намалени наложените наказания.

В касационната жалба на гражданския ищец се прави искане за отмяна на въззивното решение относно оставения без разглеждане граждански иск и да се постанови съдебен акт, в който съдът да се произнесе по същество на гражданската претенция.

С касационния протест се прави искане за отмяна на приложения чл. 66, ал. 1 от НК и да се наложи наказание „лишаване от свобода“ с ефективно изтърпяване.

С Решение № 191/16.01.2020 г. ВКС реши: Оставя в сила Решение № 196/09.05.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 33/2019 г. на Софийския апелативен съд.

Наложени наказания:

- Н. Ц. Т. – „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от 4 години.

4. н. д. № 1007/2018 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационен протест и допълнение към него срещу нова въззивна присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас. Подсъдим за престъпления по служба и против правосъдието е И. С. Д. – началник на Териториален сектор „Борба с организираната престъпност“ – Стара Загора към ГДБОП – София.

С присъда от 16.01.2018 г. по н.о.х.д. № 606/2016 г. на Окръжен съд – Сливен подсъдимият И. С. Д. е признат за виновен в извършването на престъпление против правосъдието по чл. 289 от НК (склоняване на длъжностно лице от прокурорските органи да наруши свое служебно задължение във връзка с правораздаването) и му е наложено наказание в размер на 1 година „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението е отложено с изпитателен срок от 3 години.

С присъдата подсъдимият И. С. Д. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено при условията на продължавано престъпление по служба (като длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, б., а“ от НК, което заема отговорно служебно положение – главен инспектор) по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С нова присъда от 11.07.2018 г. по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. на Апелативен съд – Бургас е отменена първоинстанционната в частта, с която подсъдимият е признат за виновен, като И. С. Д. е признат за невиновен и оправдан за извършването на престъплението против правосъдието по чл. 289 от НК, а в останалата част относно обвинението по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.

С подадения касационен протест и допълнение към него се заявяват касационните основания за допуснато нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила и се иска връщане на делото за ново разглеждане от първата инстанция, за да бъдат отстранени допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материалния закон, допуснати при постановяване на оправдателната присъда, като се иска подсъдимият да бъде признат за виновен.

С Решение № 229/28.01.2020 г. ВКС реши: Оставя в сила Присъда № 102/11.07.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 118/2018 г. по описа на Апелативен съд – Бургас.

5. н. д. № 653/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Г. А. К. срещу решение от 14.05.2019 г. на Апелативен съд – Пловдив, с което е потвърдена присъда от 04.02.2019 г. по н.о.х.д. № 2188/2018 г. на Окръжен съд – Пловдив.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че направил опит да даде подкуп – дар под формата на пари в размер на 150 лв., на полицейски органи, за да не извършат действия по служба, свързани с осъществяване на контролна дейност по Закона за движение по пътищата – да не му съставят актове за установяване на административни нарушения за управление на МПС след употреба на наркотични вещества и за управление на МПС, след като е лишен от това право по съдебен ред, като изпълнителното деяние е довършено, но не са настъпили предвидените в закона и искани от дееца общественоопасни последици на това престъпление по независещи от дееца причини. На основание чл. 304а във вр. с чл. 304, ал. 1 вр. с чл. 18, ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца и глоба в размер на 3000 лв. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен и в това, че в условията на повторност, след

като е бил осъден с влязла в сила присъда за друго такова престъпление по чл. 343б, ал. 3 от НК, е управлявал МПС след употреба на наркотични вещества, поради което и на основание чл. 343б, ал. 4 вр. ал. 3 вр. чл. 28, ал. 1 от НК вр. чл. 373, ал. 2 от НПК вр. чл. 58а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на 1 година „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 700 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година. Признат е за виновен и в това, че без надлежно разрешително е държал високорискови наркотични вещества, като случаят е маловажен, поради което и на основание чл. 354а, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1 вр. чл. 58а, ал. 5 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание в размер на 1 година и 8 месеца „лишаване от свобода“. Присъединени са наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година и наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.

В жалбата се сочи касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание.

С Решение № 146/05.02.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 89/14.05.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 168/2019 г. на Апелативен съд – Пловдив.

Наложени наказания:

- Г. А. К. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 8 месеца, „глоба“ в размер на 3000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 година.

6. н. д. № 970/2019 г., III н. о., докладчик: Антоанета Данова, чл. 282 от НК

Касационното производство е инициирано по касационен протест и касационна жалба от подсъдимата А. Б. Р. – бивш съдия в гр. Видин, срещу въззивно решение от 28.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 554/2018 г. на САС, с което е потвърдена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 4962/2016 г. на СГС. С нея подсъдимата е призната за виновна за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК (длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение, наруши или не изпълни служебните си задължения или превиши властта си, да набави за себе си или за друго облага). Подсъдимата е осъдена на 6 месеца „лишаване от свобода“, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от 3 години. В останалата част по обвинението подсъдимата е призната за невиновна.

В касационния протест се изтъкват доводи за явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане за увеличаване на размера му и налагане на наказание „лишаване от право да заема определена държавна или обществена дейност“ по аргумент на чл. 37, ал. 1, т. 6 от НК.

В касационната жалба и допълнението към нея се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване на правото на защита спрямо подсъдимата. Прави се искане за оправдаване на А. Б. Р. или отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 244/05.02.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 133/28.03.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 554/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд.

Наложени наказания:

- А. Б. Р. – „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието е отложено за срок от 3 години.

7. н. д. № 971/2019 г., III н. о., докладчик: Даниела Атанасова, чл. 202 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на гражданския ищец срещу новата присъда от 31.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 833/2018 г. на САС в частта относно гражданския иск.

С присъда от 28.03.2018 г. по н.о.х.д. № 2383/2017 г. на СГС подсъдимият Х. М. Я. Т. (чуждестранен гражданин) е признат за виновен в извършването на: продължаване престъпление в качеството на длъжностно лице – управител на търговско дружество, по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер

на 3 години, а на основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК е наложено и наказание „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 2 години; при условията на продължавано престъпление в качеството на управител на търговско дружество сключвал неизгодни сделки, от които са произлезли значителни вреди за представляваното от него търговско дружество – престъпление по чл. 220, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 3 години „лишаване от свобода“, като на основание чл. 23, ал. 2 от НК присъединява допълнително наложеното наказание „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 2 години. С присъдата подсъдимият е осъден и да заплати на конституирания по делото граждански ищец сумата от 35 457,10 лв., представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди.

С новата присъда на САС изцяло е отменена първоинстанционната и подсъдимият Х. М. Я. Т. е признат за невиновен в извършването на престъпленията, за които му е повдигнато обвинение, като е напълно оправдан. С присъдата е отхвърлен и предявеният от гражданския ищец иск.

С подадената касационна жалба от гражданския ищец се атакува новата присъда в наказателната ѝ част поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушение на материалния закон, като се иска отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на апелативния съд, както и по отношение на отхвърления граждански иск, като се иска неговото уважаване и присъждане в пълния му размер.

По делото е постъпил и бланкетен касационен протест в срока за касационно обжалване, но същият е бил оттеглен от прокурора след запознаване с мотивите към новата присъда.

С Решение № 227/12.02.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Присъда № 2/31.01.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 833/2018 г. по описа на Софийския апелативен съд в гражданско-отхвърлителната ѝ част. В останалата част присъдата е влязла в сила.

8. н. д. № 952/2019 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 283а от НК

Делото е инициирано по касационни жалби на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. срещу Решение № 82/19.06.2019 г. по в.н.о.х.д. № 110/2019 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда от 21.09.2018 г. по н.о.х.д. № 35/2015 г. на Окръжен съд – Добрич Д. М. Х. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – областен управител на Област Добрич, нарушил служебните си задължения, регламентирани в Правилника за прилагане на Закона за държавната собственост (ППЗДС), с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 150 002,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 4 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева; в условията на продължавано престъпление, като извършител, в съучастие с П. Л. Г., като помагач, превишил властта и правата си, като извършил действия от компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 5 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева.

Със същата присъда П. Л. Г. е признат за виновен в това, че: в условията на продължавано престъпление, като извършител в качеството на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – директор на Дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост“ – гр. Добрич, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да превиши властта и правата си, извършвайки действия от

компетентността на СБР „Тузлата“ ЕООД в лицето на министъра на здравеопазването, с цел да набави облага за други лица и от това са настъпили значителни вредни имуществени последици за СБР „Тузлата“ ЕООД в общ размер на 665 743,44 лева, случаят е особено тежък и престъплението е свързано с продажба на собственост на юридическо лице, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 5 години, както и наказание „глоба“ в размер на 2500 лева; в условията на продължавано престъпление, в съучастие, като помагач на Д. М. Х., улеснил последния да наруши служебните си задължения, регламентирани в ППЗДС, с цел да набави облага за други лица, от което са настъпили значителни вредни имуществени последици за държавата в общ размер на 135 102,48 лева и престъплението е свързано с продажба на държавна собственост, поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, изпълнението на което е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от 4 години, и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева.

На основание чл. 23, ал. 1 и ал. 3 от НК на всеки един от двамата подсъдими е определено едно общо най-тежко наказание от по 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен срок от по 5 години, към което е присъединено изцяло и наказанието „глоба“ в размер на по 2500 лв.

С решението на Апелативен съд – Варна присъдата на първоинстанционния съд в частта относно осъждането на подсъдимите Д. М. Х. и П. Л. Г. е изцяло потвърдена.

В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като въз основа на това се правят искания за отмяна въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.

С Решение № 15/18.02.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 82/19.06.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 110/2019 г. по описа на Апелативен съд – Варна.

Наложени наказания:

- Д. М. Х. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 5 години, „глоба“ в размер на 2500 лева;

- П. Л. Г. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и 6 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 5 години, „глоба“ в размер на 2500 лева.

9. н. д. № 1156/2019 г., III н. о., докладчик: Мая Цонева, чл. 311 от НК

Касационното производство е образувано по обща жалба на защитниците на двамата подсъдими – С. П. С. и Ц. И. С., против съдебния акт по в.н.о.х.д. № 326/2019 г. на Окръжен съд – Ловеч.

С присъда от 10.04.2019 г. по н.о.х.д. № 240/2018 г. на Районен съд – Луковит подсъдимият С. П. С. е осъден за престъпление по чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като не му е наложено наказание поради изтичане на предвидената в закона давност и е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 311, ал. 1 от НК. Със същата присъда подсъдимият Ц. И. С. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като не му е наложено наказание поради изтичане на предвидената в закона давност и е оправдан по повдигнатото му обвинение по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 1 от НК.

Първоинстанционната присъда е отменена от Окръжен съд – Ловеч и вместо нея е постановена нова присъда от 18.09.2019 г. С нея подсъдимият С. П. С. – бивш кмет на кметство с. Дерманци, област Ловеч, е осъден на 3 месеца „лишаване от свобода“, отложено за изпитателен срок от 3 години, за извършено престъпление по чл. 311, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което в кръга на службата си състави официален документ, в който удостовери неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство за тези обстоятелства). С новата присъда е осъден и подсъдимият Ц. И. С. за престъпление по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 1 от НК.

С касационната жалба са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК – нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания, с искане за отмяна на новата присъда.

С Решение № 17/18.02.2020 г. ВКС реши: Изменя Присъда № 21/18.09.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 326/2019 г. на Окръжен съд – Ловеч, като: преквалифицира деянието, извършено от С. П. С., от такова по чл. 311, ал. 1 от НК в такова по чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като на основание чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК не му налага наказание; преквалифицира деянието, извършено от Ц. И. С., от такова по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 1 от НК в такова по чл. 316 вр. чл. 311, ал. 2 вр. ал. 1 от НК, като на основание чл. 81, ал. 3 вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК не му налага наказание. Остава в сила присъдата в останалата ѝ част.

10. н. д. № 1126/2019 г., II н. о., докладчик: Елена Авдева, чл. 254а от НК

Касационното производство е инициирано по протест срещу произнесено от АСНС въззивно решение от 10.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 209/2019 г., с което е потвърдена присъда от 30.01.2019 г. по н.о.х.д. № 1221/2018 г. на СНС.

С първоинстанционната присъда подсъдимият П. С. А. – кмет на община Радомир, е признат за невиновен, като е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 254а, ал. 2, вр. ал. 1 от НК (длъжностно лице, което в нарушение на бюджетен закон или подзаконов акт по прилагането му се разпореди с бюджетни средства с целево предназначение, при което са настъпили вредни последици за общината).

С протеста се изтъква довод, че не е налице основанието за приложение на чл. 9 от НК – малозначителност на извършеното деяние. Прави се искане да се отмени въззивното решение и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

С Решение № 261/19.02.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 40/10.10.2019 г. по в.н.о.х.д. № 209/2019 г. на АСНС и връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

11. н. д. № 1108/2019 г., I н. о., докладчик: Евелина Стоянова, чл. 282 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия С. И. О. (кмет на с. Одърне, община Пордим) срещу въззивна присъда от 30.09.2019 г. по в.н.о.х.д. № 250/2019 г. на Апелативен съд – Велико Търново, с която е отменена първоинстанционната присъда от 12.06.2019 г. по н.о.х.д. № 931/2018 г. на Окръжен съд – Плевен.

С въззивната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което превиши властта си с цел да набави за друго облага и от това са настъпили значителни вредни последици). С въззивната присъда на подсъдимия С. И. О. му е наложено наказание от 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК с изпитателен за срок от 3 години.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, тъй като деянието не съставлява престъпление. Прави се искане да се отмени присъдата на Апелативен съд – Велико Търново и подсъдимият да бъде оправдан изцяло.

С Решение № 7/20.02.2020 г. ВКС реши: Отменя Присъда № 200/30.09.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 250/2019 г. на Апелативния съд – Велико Търново в наказателно и гражданско осъдителните ѝ части, в това число и по приложението на чл. 66, ал. 1 от НК и в частта, с която разноските по делото са поставени в тежест на подсъдимия, като оправдава подсъдимия С. И. О. по обвинението по чл. 282, ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 от НК. Остава в сила същата присъда в оправдателната ѝ част и в частта, с която гражданският иск на община Пордим е отхвърлен за сумата над 2083,90 лева.

12. н. д. № 627/2019 г., I н. о., докладчик: Галина Захарова, чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК

Делото е срещу Г. Н. Ц. за поискване и приемане на подкуп от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“.

Образувано е по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивното решение от 25.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда от 11.06.2018 г. по н.о.х.д. № 190/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият Г. Н. Ц. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (поискване и приемане на дар, който не му се следва, от длъжностно лице – главен инспектор по приходите в ТД на НАП – София, отдел „Оперативни проверки“, извършено при условията на продължавано престъпление), поради което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години, и наказание „глоба“ в размер на 2000 лева. Със същата присъда съдът лишава подсъдимия от право да заема контролна дейност в държавни или общински органи за срок от 2 години.

С решението на САС присъдата на първоинстанционния съд е потвърдена.

С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд или налагане на по-леко наказание и отмяна на наложеното наказание „глоба“.

С Решение № 163/05.03.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 37/25.01.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 1250/2018 г. по описа на САС.

Наложени наказания:

- Г. Н. Ц. – „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години, „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да заема контролна дейност в държавни или общински органи“ за срок от 2 години.

13. н. д. № 36/2020 г., I н. о., докладчик: Христина Михова, чл. 343б от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Е. М. Р. срещу решението от 04.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 333/2019 г. на Апелативен съд – Варна.

С присъда от 21.08.2019 г. по н.о.х.д. № 129/2019 г. на Окръжен съд – Търговище подсъдимият Е. М. Р. е признат за виновен в това, че управлявал чуждо моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда, поради което на основание чл. 343б, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК са му наложени наказания от 2 години „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 600 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 години, като на осн. чл. 58а НК наказанието „лишаване от свобода“ е намалено с 1/3 до срок от 1 година и 4 месеца. Със същата присъда Е. М. Р. е признат за виновен да е дал подкуп в размер на 100 лв. на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – полицейски орган, за да не извърши задължение по служба – да не състави актове за установяване на административни нарушения, поради което на основание чл. 304а НК вр. 304, ал. 1 вр. чл. 36 и чл. 54 НК му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 5000 лв., като на осн. чл. 58, ал. 1 НК наказанието „лишаване от свобода“ е намалено с 1/3 до срок от 2 години и 8 месеца. На основание чл. 23, ал. 1 НК е определено едно общо наказание – 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, „глоба“ в размер на 5000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 2 години.

Присъдата е изцяло потвърдена от Апелативен съд – Варна.

В жалбата се съдържа молба за отмяна на въззивното решение като явно несправедливо и в нарушение на материалния и процесуалния закон и се иска намаляване на размера на наложеното наказание, като се отложи изтърпяването му на основание чл. 66, ал. 1 от НК.

С Решение № 28/16.04.2020 г. ВКС реши: Изменя Решение № 168/04.12.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 333/2019 г. на Апелативен съд – Варна, като намалява размера на наложеното наказание за деянието по чл. 304а вр. с чл. 304, ал. 1 от НК, както и определеното на основание чл. 23 от НК общо наказание „лишаване от свобода“ от 2 години и 8 месеца на 2 години, и наказанието „глоба“ от 5000 лева на 1000 лева. На основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ в размер на 2 години за изпитателен срок от 5 години, считано от влизане на присъдата в сила. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

Наложени наказания:

- Е. М. Р. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за 5 години, и „глоба“ в размер на 1000 лева.

14. н. д. № 692/2019 г., III н. о., докладчик: Даниел Луков, чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия И. С. М. срещу решението от 30.04.2019 г. по в.н.о.х.д. № 915/2018 г. на САС, с което е потвърдена присъда от 23.04.2018 г. по н.о.х.д. № 400/2017 г. на Окръжен съд – Благоевград. С нея подсъдимият е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26 от НК (в качеството му на длъжностно лице, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари, връчени в длъжностното му качество да ги пази и управлява, като за улесняване на присвояването е извършил други престъпления, за които по закон не се предвижда по-тежко наказание). Съдът му налага наказание от 6 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, лишава подсъдимия от правото да заема материално-отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазене и управление на чуждо имущество, за срок от 8 години. Със същата присъда И. С. М. е признат за виновен и в извършването на престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 1, пр. 1 и т. 5 вр. чл. 209, ал. 2 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, използвайки заблудението и неосведомеността на клиенти на банка, представлявана от подсъдимия, причинил на същите имотна вреда в големи размери), за което му е наложено наказание в размер на 2 години и 8 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 1 от НК на И. С. М. е наложено едно общо най-тежко наказание в размер на 6 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, към което е присъединено и наказанието „лишаване от правото да заема материално-отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазене и управление на чуждо имущество“ за срок от 8 години.

С жалбата са развити доводи за допуснати от САС нарушения на закона, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост. Претендира се отмяна на обжалваното решение и оправдаване на подсъдимия или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно се иска изменение на решението на въззивния съд.

С Решение № 35/05.05.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 179/30.04.2019 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 915/2018 г.

Наложени наказания:

- И. С. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 6 години и 8 месеца, „лишаване от право да заема материално-отчетническа длъжност и да упражнява професия, свързана с пазене и управление на чуждо имущество“ за срок от 8 години.

15. н. д. № 1005/2019 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 304а от НК

Делото е образувано по жалби на подсъдимата Р. Г. П. срещу Решение № 223/30.05.2019 г. на САС.

С присъда от 20.12.2017 г. по н.о.х.д. № 50/2017 г. на Софийския окръжен съд подсъдимата е призната за виновна по повдигнатото ѝ обвинение за извършено престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (предложила подкуп от 1500 лева на полицейски органи, за да не извършат действия по служба), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 1000 лева. Със същата присъда подсъдимата е призната за виновна по чл. 234, ал. 1, пр. 2 от НК (държала акцизни стоки без бандерол), за което са ѝ наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и „глоба“ в размер на 1830 лева. На основание чл. 23 от НК съдът определя едно общо най-тежко наказание на подсъдимата в размер на 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 1830 лева.

С решението по в.н.о.х.д. № 350/2019 г. на САС присъдата е изменена, като подсъдимата е оправдана да е предложила подкуп на полицейските органи в качеството им на длъжностни лица, заемащи отговорно служебно положение. Намалено е наказанието за престъпление по чл. 304а НК, както и общото наказание по чл. 23, ал. 1 НК – на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода“. В останалата част присъдата е потвърдена.

С касационните жалби се релевират всички касационните основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и оправдаване на подсъдимата, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане или намаляване на наложеното наказание „лишаване от свобода“.

С Решение № 236/11.05.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 223/30.05.2019 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 350/2019 г.

Наложени наказания:

- Р. Г. П. – „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, „глоба“ в размер на 1830 лева.

16. н. д. № 213/2020 г., I н. о., докладчик: Валя Рушанова, чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК

Делото е образувано по искане за възобновяване от главния прокурор на н.о.х.д. № 538/2019 г. по описа на Окръжен съд – Хасково.

С влязла в сила Присъда № 49/14.11.2019 г. по н.о.х.д. № 538/2019 г. на Окръжен съд – Хасково Е. Ю. М. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 345, ал. 1 от НК (служене с табела с регистрационен номер, издадена за друго моторно превозно средство), поради което му е наложено наказание „глоба“ в размер на 250 лв. Със същата присъда Е. Ю. М. е признат за виновен и за извършване на престъпление по чл. 304а вр. чл. 304, ал. 1 от НК (даване на дар на длъжностни лица, имащи качеството на полицейски орган, за да не извършат действия по служба), поради което му е наложено наказание „пробация“ със следните пробационни мерки – „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 8 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 350 лв. На основание чл. 23, ал. 1 от НК му е определено общо наказание „пробация“ с пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ с продължителност 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 8 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 350 лв.

Искането за възобновяване е с правно основание чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1 т. 1 от НПК. Сочи се, че при постановяване на присъдата е нарушен материалният закон, тъй като не е определена периодичността на пробационната мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“, като се настоява за отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

С Решение № 66/26.05.2020 г. ВКС реши: Възобновява наказателното производство по н.о.х.д. № 538/2019 г. по описа на Окръжен съд – Хасково и изменя постановената по него Присъда № 49/14.11.2019 г., като: определя периодичност на изпълнение на наложената на Е. Ю. М. пробационна мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ два пъти седмично; определя включената в общото наказание по чл. 23, ал. 1 от НК пробационна мярка „задължителна регистрация по настоящ адрес“ да е с периодичност два пъти седмично.

Наложени наказания:

- Е. Ю. М. – пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ два пъти седмично с продължителност 8 месеца и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ с продължителност 8 месеца, както и наказание „глоба“ в размер на 350 лв.

17. н. д. № 156/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Шишкова, чл. 301 от НК

Делото е образувано по протест срещу въззивната присъда от 28.11.2019 г. на Апелативен съд – Бургас, с която е отменена присъдата по н.о.х.д. № 351/2018 г. на Окръжен съд – Ямбол.

С първоинстанционната присъда подсъдимият К. К. Ч. е признат за виновен по чл. 301, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице – главен инспектор в отдел „Контрол на храните“ към Областна дирекция по безопасност на храните – гр. Ямбол, поискал дар от С. Д. Ч. – управител на „Бони – 90“ ЕООД – гр. Елхово, за да извърши действие по служба, и е приел дар – сумата от 300 лева, какъвто не му се следва, за да

извърши действия по служба), за което са му наложени наказания: „лишаване от свобода“ в размер на 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години, и „глоба“ в размер на 1000 лева.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната, като е постановена нова, с която подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.

В протеста са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от апелативния съд.

С Решение № 58/02.06.2020 г. ВКС реши: Отменя Присъда № 207/28.11.2019 г., постановена по в.н.о.х.д. № 171/2019 г. на Бургаския апелативен съд, и връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция.

18. н. д. № 48/2020 г., I н. о., докладчик: Николай Дърмонски, чл. 220 от НК

Делото е образувано по касационен протест срещу въззивното решение от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда от 06.03.2019 г. по н.о.х.д. № 69/2018 г. на Окръжен съд – Благоевград подсъдимият В. Й. В. е признат за невиновен в извършването на престъпление по чл. 220, ал. 2 вр. ал. 1 от НК за това, че в качеството си на председател на сдружение с идеална цел в частна полза с наименование „Териториална организация на научно-техническите съюзи – Благоевград“ съзнателно е сключил неизгодна сделка, като е учредил вещно право на ползване за сумата от 10 000 лв. и от това е произлязла значителна вреда за сдружението в размер на 3 120 374,03 лв., като случаят е особено тежък.

С решението на САС оправдателната присъда е потвърдена.

С касационния протест се иска отмяна на въззивното съдебно решение и връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.

С Решение № 38/10.06.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 451/18.11.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 754/2019 г. от Софийския апелативен съд.

19. н. д. № 174/2020 г., III н.о., докладчик: Мая Цонева, чл. 256 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело срещу П. К. П. – пълномощник на управителя на фирма „Би Ес – 80“ ЕООД, по протест и по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивното решение от 09.01.2020 г. по в.н.о.х.д. № 806/2019 г. на САС.

С присъда от 27.05.2019 г. по н.о.х.д. № 2513/2018 г. Софийският градски съд признава П. К. П. за виновен в това, че при условията на продължавано престъпление, чрез използване на неистински частни документи пред различни длъжностни лица в Министерство на регионалното развитие и благоустройството дал възможност на фирма да получи неследващи се парични средства в особено големи размери от държавния бюджет в общ размер на 1 314 141,41 лева. На основание чл. 256, ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК съдът му налага наказания от 4 години „лишаване от свобода“, „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност, свързана с качеството на материално отговорно лице“ за срок от 6 години и „лишаване от право да упражнява търговска дейност и да участва в ръководните и контролни органи на търговски дружества“ за срок от 6 години. На основание чл. 25, ал. 1 вр. чл. 23, ал. 1 от НК съдът налага най-тежкото измежду наказанията по това дело, по н.о.х.д. № 148/2012 г. на Районен съд – Сандански, по н.о.х.д. № 865/2013 г. на Районен съд – Враца и по н.о.х.д. № 104/2016 г. на Районен съд – Генерал Тошево, а именно 4 години „лишаване от свобода“, към което са присъединени наказанията за лишаване от права. На основание чл. 24 от НК така определеното общо най-тежко наказание е увеличено с 1 година на 5 години „лишаване от свобода“.

С решението на САС присъдата е изменена, като е намален размерът на наказанието „лишаване от свобода“, както и размерът на определеното общо най-тежко наказание, от 4 на 3 години и е отменено приложението на чл. 24 от НК. На основание чл.

66 от НК въззивният съд отлага изтърпяването на наказанието „лишаване от свобода“ за срок от 5 години. В останалата му част първоинстанционният съдебен акт е потвърден.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на САС и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, като подсъдимият бъде признат за невиновен и оправдан. В протеста се отправя предложение за връщане на делото за ново разглеждане от въззивната инстанция.

С Решение № 65/19.06.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 10/09.01.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 806/2019 г. на Софийския апелативен съд. Връща делото на САС за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебно заседание.

20. н. д. № 335/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Колева

Делото е образувано по искане на главния прокурор за възобновяване на н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна.

С присъда от 13.09.2019 г. по н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна подсъдимият Г. Й. М. в производство по Глава XXVII от НПК („Съкратено съдебно следствие“) е признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а от НК (дал подкуп на полицейски органи, за да не извършат действия по служба), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 2 месеца, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години. Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен по чл. 343б, ал. 1 от НК (управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 3 години. На основание чл. 23 от НК съдът определя едно общо най-тежко наказание на подсъдимия в размер на 1 година и 2 месеца „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 3 години.

Първоинстанционната присъда не е обжалвана или протестирана.

С искането за възобновяване се релевират касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане за възобновяване на производството, отмяна на постановената присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

С Решение № 91/29.06.2020 г. ВКС реши: Възобновява производството по н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна. Отменя Присъда № 52/13.09.2019 г. по н.о.х.д. № 818/2019 г. на Окръжен съд – Варна. Връща делото на Окръжен съд – Варна за ново разглеждане от разпоредително заседание.

21. н. д. № 50/2020 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 283 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимата Р. Д. Ж. срещу въззивното решение от 22.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 230/2019 г. на АСНС.

С присъда от 26.03.2019 г. по н.о.х.д. № 3074/2018 г. на СНС подсъдимата е призната за невиновна в извършването на престъпление по чл. 283, пр. 2 от НК за това, че в качеството си на длъжностно лице – прокурор в Окръжна прокуратура – Добрич, използвала своето служебно положение, за да набави за друго противозаконна облага. Със същата присъда тя е призната за виновна в това, че при условията на продължавано престъпление с три деяния, пред съд и друг надлежен орган на властта, като свидетел устно и съзнателно е потвърдила неистина – престъпление по чл. 290, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. На основание чл. 290, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК на Р. Д. Ж. е наложено наказание „пробация“ при задължителни пробационни мерки за срок от 6 месеца с периодичност два пъти седмично.

С въззивното решение АСНС изменя присъдата, като увеличава срока на наложените с присъдата пробационни мерки „задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ на 1 година и 6 месеца. В останалата част присъдата е потвърдена.

С касационната жалба алтернативно се иска връщане на делото за разглеждане от друг състав на АСНС, оправдаване или намаляване на наложеното наказание.

С Решение № 54/01.07.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 45/22.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 230/2019 г. на АСНС и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд, от стадия на съдебното заседание.

22. н. д. № 210/2020 г., II н. о., докладчик: Жанина Начева, чл. 203 от НК

Делото срещу подсъдимите длъжностни лица – С. Н. Б. (управител), П. Т. М. (главен счетоводител), А. А. И. (зам. главен счетоводител), всички работещи в „Бесттехника“ ЕООД, е инициирано по касационен протест срещу въззивното решение от 14.01.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1236/2019 г. на САС, с което изцяло е потвърдена присъда по н.о.х.д. № 2684/2015 г. на Софийския градски съд. С нея подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по обвинението, че при условията на продължавано престъпление с четири самостоятелни деяния в качеството си на длъжностни лица са извършили престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като са присвоили сумата от 1 860 000 лева (длъжностно лице, което присвои чужди пари в особено големи размери и случаят е особено тежък, връчени в това му качество или поверени му да ги пази или управлява и за улесняване на присвояването е извършено друго престъпление).

В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила, тъй като е направена неправилна оценка и превратен анализ на събрания доказателствен материал. Прави се искане да се отмени решението на САС и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 76/27.07.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 17/14.01.2020 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 1236/2019 г.

23. н. д. № 569/2019 г., II н. о., докладчик: Биляна Чочева, чл. 203 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от защитниците на подсъдимия П. М. М. срещу решението от 24.01.2019 г. по в.н.о.х.д. № 895/2017 г. на САС.

С присъда от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 3533/2013 г. на СГС подсъдимият е признат за виновен в това, че в качеството си на длъжностно лице – главен касиер на „А.К.Б.“, при условията на продължавано престъпление, присвоил чужди пари – собственост на „А.К.Б.“ в различни валути с обща легова равностойност в размер на 21 201 430 лева, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 54 от НК е осъден на 15 години „лишаване от свобода“, „конфискация“ на половината имущество, както и наказанията „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и 7 от НК – да заема отчетническа и материално-отговорна длъжност в държавни и общински фирми и да извършва дейности на материална отговорност или отчетничество при същите работодатели за срок от 3 години. На основание чл. 23, ал. 1 от НК съдът определя едно общо наказание в размер на 15 години „лишаване от свобода“.

С решението на САС присъдата е отменена в частта, с която подсъдимият П. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 316 вр. с чл. 309, ал. 1 във вр. с чл. 26 от НК. На основание чл. 24, ал. 1, т. 3 от НПК е прекратено наказателното производство, водено против П. М. М. в тази част, поради изтичане на предвидената давност за наказателно преследване, а в останалата част присъдата е потвърдена.

В касационните жалби се отправя молба за отмяна на въззивното решение и за оправдаване на П. М. М. изцяло.

С Решение № 131/30.07.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 36/24.01.2019 г. на Софийския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 895/2017 г., и връща делото за ново разглеждане на същия съд от друг състав от стадия на съдебното заседание.

24. н. д. № 102/2020 г., III н. о., докладчик: Красимира Медарова, чл. 302 от НК

Делото е срещу подсъдимите П. Б. И., Р. Р. Б. и Н. К. И. – длъжностни лица, полицаи – автоконтрольори в Сектор „Пътна полиция“ към ОД на МВР – Русе. Касационното производство е инициирано по касационен протест срещу произнесено от Апелативен съд – Велико Търново въззивно решение от 17.12.2019 г. по в.н.о.х.д. № 60/2019 г. С него е потвърдена първоинстанционната присъда от 08.10.2018 г. по н.о.х.д. № 152/2017 г. на Окръжен съд – Русе, по която подсъдимите са признати за невиновни и

оправдани по обвинението за извършено престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да не извърши действия по служба – полицейски орган).

В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Апелативен съд – Велико Търново и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на съда, като подсъдимите бъдат признати за виновни и осъдени.

С Решение № 77/14.09.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 215/17.12.2019 г., постановено по в.н.о.х.д. № 60/2019 г. по описа на Апелативен съд – Велико Търново. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание.

25. н. д. № 579/2020 г., I н. о., докладчик: Румен Петров, чл. 282 от НК

Делото е срещу И. К. К. за извършено престъпление по служба в качеството на длъжностно лице (частен съдебен изпълнител) и документно престъпление. Образувано е по касационна жалба на подсъдимия срещу решението от 16.04.2020 г. по в.н.о.х.д. № 638/2019 г. на Софийския апелативен съд.

С присъда по н.о.х.д. № 236/2018 г. на Окръжен съд – Враца И. К. К. е признат за виновен в извършването на: престъпление по служба в качеството на длъжностно лице – частен съдебен изпълнител, по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (длъжностно престъпление, от което са настъпили значителни вредни последици и е извършено от лице, заемащо отговорно служебно положение), като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 3 години; документно престъпление по чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 от НК (съзнателно ползване на преправен документ), като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 10 месеца. На основание чл. 23, ал. 1 от НК е определено едно общо най-тежко наказание в размер на 3 години, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от 4 години.

С решението на САС присъдата е изменена частично, като въззивният съд преквалифицира престъплението от такова по чл. 282, ал. 2 от НК в такова по чл. 282, ал. 1 от НК и оправдава подсъдимия за квалифициращия белег да е длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение, намалява наложеното наказание за това деяние от 3 на 2 години и съответно определеното общо най-тежко наказание от 3 на 2 години „лишаване от свобода“. Присъдата е потвърдена в останалата част.

С касационната жалба се заявяват всички касационни основания и се иска отмяна на присъдата и решението. Има искане подсъдимият да бъде оправдан за престъплението по служба като несъставомерно или да му бъде намалено наложеното наказание като явно несправедливо, и за документното престъпление, като за него му бъде наложено административно наказание на основание чл. 78а от НК.

С Решение № 131/29.09.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 129/16.04.2020 г., постановено по в.н.о.х.д. № 638/2019 г. по описа на САС.

Наложени наказания:

- И. К. К. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за 4 години.

26. н. д. № 372/2020 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 302 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на Т. Р. Д. – полицай в РУ – Малко Търново при ОД на МВР – Бургас, срещу въззивната присъда по в.н.о.х.д. № 189/2019 г. на Апелативен съд – Бургас, с която е отменена оправдателната присъда по н.о.х.д. № 1184/2018 г. на Окръжен съд – Бургас.

С въззивната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което в кръга на службата си състави официален документ с невярно съдържание, в който удостовери неверни обстоятелства, с цел да бъде използван този документ като доказателство) и по чл. 302, т. 1, б. „б“ вр. чл. 301, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска дар или облага, която не му се следва, и загдето е извършило друго престъпление във връзка

със службата). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, а по второто – от 1 година „лишаване от свобода“, както и „лишаване от право да заема и упражнява държавна длъжност: полицейски инспектор „Пътен контрол“ за срок от 1 година. На основание чл. 23 от НК му е наложено едно общо наказание от 1 година „лишаване от свобода“, отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години. Присъединено е наказанието „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени присъдата на Апелативен съд – Бургас, като подсъдимият бъде оправдан изцяло по всички обвинения.

С Решение № 107/01.10.2020 г. ВКС реши: Остава в сила нова въззивна присъда на Бургаския апелативен съд № 198 от 18.11.2019 г. по в.н.о.х.д. № 189/2019 г.

Наложени наказания:

- Т. Р. Д. – „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години, и „лишаване от право да заема и упражнява държавна длъжност: полицейски инспектор „Пътен контрол“ за срок от 1 година.

27. н. д. № 682/2020 г., II н. о., докладчик: Теодора Стамболова, чл. 244 от НК

Делото е образувано по касационна жалба от защитника на подсъдимия Ж. З. И. срещу решението от 28.05.2020 г. по в.н.о.х.д. № 252/2019 г. на АСНС, с което е потвърдена изцяло присъдата от 25.10.2018 г. по н.о.х.д. № 223/2019 г. на СНС.

С първоинстанционната присъда СНС признава подсъдимия Ж. З. И. за виновен за това, че се сговорил с М. Б. В. да върши в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от 3 години, а именно престъпления по чл. 244, ал. 1 и ал. 2 от НК, чрез които се цели набавянето на имотна облага – престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК. Признава го за невиновен и го оправдава по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК. Признава го за виновен и го осъжда за това, че при условията на продължавано престъпление прокара в обръщение и държал подправени парични знаци, като знаел, че са подправени, и държал такива знаци в големи количества – престъпление по чл. 244, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. На основание чл. 23, ал. 1 от НК му налага общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 4 години.

Съдът признава М. Б. В. за виновен за това, че се сговорил с Ж. З. И. да върши в страната престъпления, за които е предвидено наказание „лишаване от свобода“ за повече от три години, а именно престъпления по чл. 244, ал. 1 и ал. 2 от НК, чрез които се цели набавянето на имотна облага – престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК. Признава го за невиновен и оправдава по повдигнатото му обвинение по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК. Признава го за виновен и осъжда за това, че е държал парични знаци, като знаел, че са подправени, в големи количества – престъпление по чл. 244, ал. 2 вр. ал. 1 от НК. На основание чл. 23, ал. 1 от НК му налага общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, отложено на основание чл. 66 от НК за срок от 4 години.

С Решение № 137/27.10.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 10/28.05.2020 г., постановено от АСНС по в.н.о.х.д. № 252/2019 г.

Наложени наказания:

- Ж. З. И. – „лишаване от свобода“ в размер на 4 години;
- М. Б. В. – „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 4 години.

28. н. д. № 454/2020 г., III н. о., докладчик: Блага Иванова, чл. 202 от НК

Делото е образувано по протест и по жалба на гражданския ищец Потребителска кооперация „Напред“ – гр. Пирдоп.

С присъда по н.о.х.д. № 379/2016 г. на Районен съд – Пирдоп подсъдимият И. С. С. е признат за виновен в това, че в периода 23.12.2008 г. – 04.02.2009 г., в гр. Пирдоп, при условията на продължавано престъпление – с пет деяния, които осъществяват поотделно

един състав на едно и също престъпление и са извършени през непродължителни периоди от време, при една и съща обстановка и при еднородност на вината, при което последващите се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите, в качеството си на длъжностно лице по чл. 93, т. 1, б. „б“ от НК – председател на Потребителска кооперация „Напред“ – гр. Пирдоп, чрез касово теглене от сметката на кооперацията присвоил чужди пари на обща стойност 28 800 лв., собственост на кооперацията, връчени в това му качество и поверени му да ги пази и управлява, като присвояването е в големи размери, с които деяния е извършил престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. На основание чл. 54 от НК му е наложено наказание от 3 години „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 години. На основание чл. 202, ал. 3 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК подсъдимият е лишен от право да заема ръководна длъжност в управителни органи на държавно предприятие, кооперация, обществена организация или друго юридическо лице, както и всякаква друга длъжност, свързана с пазене и управление на чуждо имущество за срок от 3 години. Осъден е да плати на гражданския ищец сумата от 28 800 лв. – обезщетение за причинени имуществени вреди.

С присъда от 02.03.2020 г. по в.н.о.х.д. № 552/2019 г. на Софийския окръжен съд е отменена изцяло първоинстанционната присъда и на основание чл. 304 от НПК подсъдимият И. С. С. е признат за невиновен и оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Отхвърлен е като неоснователен предявеният граждански иск.

В касационния протест се сочи касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК (нарушение на материалния закон) и се прави искане за отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане на първата или въззивната инстанция.

В касационната жалба са релевирани касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон. Прави се искане делото да бъде върнато за ново разглеждане на въззивния съд.

С Решение № 125/30.10.2020 г. ВКС реши: Отменя нова въззивна присъда на Софийския окръжен съд от 02.03.2020 г по в.н.о.х.д. № 552/2019 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивната инстанция от стадия на съдебното заседание.

29. н. д. № 684/2020 г., II н. о., докладчик: Петя Колева, чл. 301 от НК

Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия Д. П. Ч. – длъжностно лице, полицаи – разузнавач в Криминална полиция – Пловдив, и защитника му срещу произнесената от Апелативен съд – Пловдив въззивна присъда от 09.03.2020 г. по в.н.о.х.д. № 524/2019 г.

С присъда от 14.06.2017 г. по н.о.х.д. № 506/2016 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно лице, което поиска и приеме дар, който не му се следва, за да извърши или да не извърши действие по служба) и по чл. 234, ал. 1 от НК (продажба или държане на акцизни стоки без бандерол). С присъдата по първото престъпление му е наложено наказание „пробация“ за срок от 3 години, а по второто – наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23 от НК му е наложено едно общо наказание от 6 месеца „лишаване от свобода“, чието изпълнение е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 3 години.

С въззивната присъда е отменена първоинстанционната в осъдителната част по отношение на престъплението по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, както и в частта по приложението на чл. 23, ал. 1 от НК, и вместо това съдът признава Д. П. Ч. за невиновен и го оправдава по това обвинение.

В касационната жалба се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, прави се искане да се отмени изцяло обжалваната присъда на Апелативен съд – Пловдив, като подсъдимият бъде оправдан изцяло по всички обвинения.

Настоящото касационно производство е трето поред, като с решение от 17.10.2018 г. по к.н.д. № 294/2018 г. на ВКС е отменено въззивното решение от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 539/2017 г. на Апелативен съд – Пловдив в осъдителната му част относно

престъпленията по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и по чл. 234, ал. 1 от НК. С решение от 14.10.2019 г. по к.н.д. № 563/2019 г. на ВКС е отменено въззивно решение от 14.03.2019 г. по в.н.о.х.д. № 559/2018 г. на Апелативен съд – Пловдив в осъдителната му част относно престъпленията по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 и по чл. 234, ал. 1 от НК.

С Решение № 151/17.11.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Присъда № 1 от 09.03.2020 г. на Апелативен съд – Пловдив по в.н.о.х.д. № 524/2019 г.

Наложени наказания:

- Д. П. Ч. – „лишаване от свобода“ в размер на 6 месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66, ал. 1 от НК за 3 години.

30. н. д. № 475/2020 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 203 от НК

Делото е образувано по протест и по жалба на защитника на подсъдимия Т. Н. М. срещу решението по в.н.о.х.д. № 174/2019 г. на Апелативен съд – Бургас.

С присъда по н.о.х.д. № 990/2013 г. на Окръжен съд – Бургас Т. Н. М. е признат за виновен в това, че в периода 04.11.2008 г. – 22.10.2009 г. в гр. Бургас, в условията на продължавано престъпление, в качеството му на длъжностно лице – частен съдебен изпълнител, присвоил чужди пари, връчени му по реда на чл. 455, ал. 1 от ГПК в това му качество да ги пази и управлява, в общ размер 192 748,71 лв., като длъжностното присвояване е в особено големи размери и представлява особено тежък случай, поради което и на основание чл. 203, ал. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание от 5 години „лишаване от свобода“. На основание чл. 203, ал. 2 вр. чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК е лишен от правото да заема длъжността „държавен съдебен изпълнител“ и от правото да упражнява професията „частен съдебен изпълнител“ за срок от 7 години.

С решението на Апелативен съд – Бургас присъдата е изменена. Деянието на подсъдимия е преквалифицирано по чл. 202, ал. 2, т. 1 (длъжностно присвояване в големи размери) вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и той е оправдан по обвинението за осъществено длъжностно присвояване в особено големи размери. Намален е размерът на наказанието „лишаване от свобода“ от 5 години на 2 години и 10 месеца, както и размерът на наказанието „лишаване от права“ по чл. 37, ал. 1, т. 6 и т. 7 от НК от 7 на 5 години. Присъдата е потвърдена в останалата част.

В протеста се сочи касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК (нарушение на материалния закон). Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на друг състав на апелативния съд в частта, с която деянието на подсъдимия Т. Н. М. е преквалифицирано по по-леко наказуемия текст на престъплението „длъжностно присвояване“, а именно – по чл. 202, ал. 2, т. 1 от НК, както и е намален размерът на наложеното наказание „лишаване от права“.

В касационната жалба се сочат всички основания за касационен контрол по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК поради неправилно приложение на материалния закон, съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се решението да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно и делото да бъде върнато на нов състав на Окръжен съд – Бургас за ново разглеждане или подсъдимият да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение. Алтернативно – да бъде намалено наложеното наказание „лишаване от свобода“ в размер на 2 години, като изпълнението му бъде отложено за срок от 3 години при условията на чл. 66, ал. 1 от НК. Отправена е молба да бъде намален размерът и на наложеното наказание „лишаване от права“.

С Решение № 146/17.11.2020 г. ВКС реши: Отменя Решение № 165/2019 г. по в.н.о.х.д. № 174/2019 г. на Апелативен съд – Бургас и връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав на същия съд, от етапа на процесуалните действия по чл. 327 от НПК.

31. н. д. № 690/2020 г., II н. о., докладчик: Бисер Троянов, чл. 301 от НК

Делото пред ВКС е образувано по касационни жалби на подсъдимите Д. А. М. и Г. К. К. – бивши длъжностни лица, заемали длъжността „главен специалист – инспектор“ в „Държавна автомобилна инспекция“ – Благоевград към Дирекция „Автомобилна инспекция“ – София, срещу решението от 19.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 528/2019 г. на

САС, с което е потвърдена изцяло присъдата по н.о.х.д. № 250/2015 г. на Окръжен съд – Благоевград.

С първоинстанционната присъда:

- Д. А. М. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (подкуп при условията на продължавано престъпление) и осъден, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години на основание чл. 66, ал. 1 от НК, както и наказание „глоба“ в размер на 1000 лева, лишен е също от право да заема длъжността „главен специалист – инспектор“ в Дирекция „Автомобилна инспекция“ за срок от 2 години;

- Г. К. К. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301, ал. 1 от НК и осъден, за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години на основание чл. 66, ал. 1 от НК, както и наказание „глоба“ в размер на 700 лева, лишен е от право да заема длъжността „главен специалист – инспектор“ в Дирекция „Автомобилна инспекция“ за срок от 1 година и 6 месеца.

Делото пред ВКС е образувано по касационни жалби на подсъдимите, като се релевира наличието на всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Правят се алтернативни искания: за отмяна на постановените съдебни актове и връщане на делото за ново разглеждане, отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимите, изменение на атакуваното решение и намаляване на размера на наложеното наказание.

С Решение № 168/03.12.2020 г. ВКС реши: Изменя Решение № 67/19.02.2020 г. по в.н.о.х.д. № 528/2019 г. на Софийския апелативен съд, като оправдава подсъдимия Д. А. М. за формата на престъпление по чл. 301, ал. 4 във вр. с ал. 1 от НК „поискал“.

Наложени наказания:

- Д. А. М. – „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години на основание чл. 66, ал. 1 от НК, „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да заема длъжността „главен специалист – инспектор“ в Дирекция „Автомобилна инспекция“ за срок от 2 години;

- Г. К. К. – „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца, чието изпълнение е отложено за срок от 3 години на основание чл. 66, ал. 1 от НК, „глоба“ в размер на 700 лева и „лишаване от право да заема длъжността „главен специалист – инспектор“ в Дирекция „Автомобилна инспекция“ за срок от 1 година и 6 месеца.

32. н. д. № 537/2020 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 302 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от защитниците на подсъдимите К. К. Т. и И. К. К. (полицейски служители) срещу решението по в.н.о.х.д. № 1293/2019 г. на САС.

С присъда от 17.04.2019 год. по н.о.х.д. № 6079/2017 г. на СГС подсъдимите К. К. Т. и И. К. К. са признати за виновни в извършване на престъпление по чл. 302, т. 1 вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 20 вр. ал. 1 от НК и са им наложени наказания от по 1 година „лишаване от свобода“, отложено с изпитателен срок от 3 години, „глоба“ в размер на 1000 лева, лишени са от право да заемат държавна служба в МВР за срок от 3 години.

Присъдата е изцяло потвърдена с решението по в.н.о.х.д. № 1293/2019 г. на САС.

В жалбите на защитниците се съдържа молба за отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимите поради недоказаност на престъплението.

С Решение № 139/03.12.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 79/02.03.2020 г. по в.н.о.х.д. № 1293/2019 г. по описа на САС.

Наложени наказания:

- И. К. К. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години, „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да заема държавна служба в системата на МВР“ за срок от 3 години;

- К. К. Т. – „лишаване от свобода“ за срок от 1 година, отложено с изпитателен срок от 3 години, „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да заема държавна служба в системата на МВР“ за срок от 3 години.

33. н. д. № 739/2020 г., I н. о., докладчик: Спас Иванчев, чл. 282 от НК

Делото е образувано по касационен протест против решението от 07.05.2020 г. по в.н.о.х.д. № 503/2018 г. на АСНС, с което първоинстанционната оправдателна присъда от 19.09.2018 г. по н.о.х.д. № 157/2018 г. на СНС е потвърдена.

Повдигнатото обвинение срещу подсъдимия С. Х. Р. е за това, че през периода 10 – 11.11.2008 г. в гр. Павел баня и гр. Казанлък, обл. Стара Загора, в качеството си на длъжностно лице, заемащо отговорно служебно положение – кмет на община Павел баня, превишил властта и правата си с цел да набави облага за ЕТ „ПАУН – Павел баня – Теньо Паунов“ и от това са могли да настъпят немаловажни вредни последици за община Павел баня – престъпление по чл. 282, ал. 2, предл. 2 вр. ал. 1, предл. 2 от НК.

С касационния протест са заявени основанията по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, с искане за отмяна на атакуваното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 169/22.12.2020 г. ВКС реши: Остава в сила Решение № 9/07.05.2020 г. по в.н.о.х.д. № 503/2018 г. на АСНС.